

elc

Gdańsk, 2019.04. 30

**POMORSKI WOJEWÓDZKI INSPEKTOR
INSPEKCJI HANDLOWEJ**

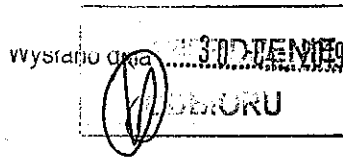
Sygn. akt: ŻN.8361.697.2018.ŁL.ACz

Pan Sławomir Kupper

Mięso i Przetwory Mięsne Sławomir Kupper

Stary Bukowiec 1

83 – 431 Stary Bukowiec

DECYZJA Nr ŻN.D.52.2019.BW

Na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 4 i art. 40a ust. 3 oraz art. 40a ust. 4 ustawy dnia 21 grudnia 2000 r. *o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych* (tekst jedn. Dz. U. z 2018 r. poz. 2164 ze zm.), art. 104 § 1 i 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (tekst jedn. Dz. U. z 2018 r. poz. 2096 ze zm.) oraz § 6 pkt 1 Zarządzenia PO.110.13.2013 Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Gdańsku z dnia 14 maja 2013 r. *w sprawie upoważnienia pracowników Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Gdańsku do podejmowania, wydawania oraz podpisywania decyzji, postanowień, dokumentów i korespondencji w imieniu Wojewódzkiego Inspektora,*

Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej

działając w osobie Anny Klecha – Naczelnika Wydziału Kontroli Artykułów Żywnościowych i Nieżywnościowych – upoważnienie Nr PO.057.9.2017.PH, nakłada na przedsiębiorcę Pana Sławomira Kupper prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Mięso i Przetwory Mięsne Sławomir Kupper, Stary Bukowiec 1, 83-431 Stary Bukowiec – **karę pieniężną w wysokości 5000,00zł** (słownie pięć tysięcy 00/100złotych) tj. podwyższoną o karę nałożoną w dniu 19.04.2017 r. – Decyzja ŻN.D.39.2017.JŻ w wysokości 2000,00zł, (słownie dwa tysiące zł.), w związku z ponownym wprowadzeniem do obrotu w Punkcie sprzedaży na Hali Targowej lok. 09, Plac Dominikański 1, 80-844 Gdańsk, należącym do strony postępowania 2 partii artykułów rolno-spożywczych oferowanych do sprzedaży bez opakowania, pochodzących z zakupów kontrolnych o łącznej wartości 67,11 zł zafalszowanych w rozumieniu art. 3 pkt 10 c cytowanej ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. *o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych*, tj.:

- 1) 1,092 kg łopatki cielęcej w cenie uwidocznionej 28,90 zł/kg o wartości 31,56 zł

Oficjalnie 30.04.2019

z uwagi na podanie w oznakowaniu w miejscu sprzedaży – na wywieszce przy produkcji nazwy „łopatka cielęca”, tj. nazwy niezgodnej z prawdą co do gatunku mięsa, ponieważ w wyniku badania laboratoryjnego nie wykryto deklarowanej obecności DNA krowy (*Bos taurus*), wykryto natomiast obecność DNA pochodzącego od świni (*Sus scrofa*),

2) 0,914 kg cielęciny w cenie uwidocznionej 38,90 zł/kg o wartości 35,55 zł

z uwagi na podanie w oznakowaniu w miejscu sprzedaży – na wywieszce przy produkcji nazwy „cielęcina”, tj. nazwy niezgodnej z prawdą co do gatunku mięsa, ponieważ w wyniku badania laboratoryjnego nie wykryto deklarowanej obecności DNA krowy (*Bos taurus*), wykryto natomiast obecność DNA pochodzącego od świni (*Sus scrofa*),

- czym w istotny sposób naruszono interesy konsumentów.

UZASADNIENIE

W dniu 15.11.2018 r. inspektorzy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Gdańsku, działając na podstawie upoważnienia wydanego przez Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Gdańsku Nr ŻN.057.697.2018.AK z dnia 15.11.2018 r., podstawa prawna: art. 3 ust. 1, 2, 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) Nr 882/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regulami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt (Dz. U. L 165 z 30.4.2004 r., str. 1-14 ze zm.), art. 17 ust. 3 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (tekst jedn. Dz. U. z 2017 r. poz. 2212 ze zm.) w związku z art. 3 ust. 1 pkt 6 oraz art. 3 ust. 1 pkt. 1 i 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (tekst jedn. Dz. U. z 2018 r. poz. 1930), przeprowadzili kontrolę w Punkcie sprzedaży na Hali Targowej lok. 09, Plac Dominikański 1, 80-844 Gdańsk, należącym do strony postępowania Pana Sławomira Kupper.

Przed ujawnieniem służbowego charakteru inspektorzy, występując w charakterze konsumentów dokonali zakupów:

- 1) 1,092 kg łopatki cielęcej w cenie uwidocznionej 28,90 zł/kg o wartości 31,56 zł, deklarowanej w miejscu sprzedaży na wywieszce przy produkcji jako „łopatka cielęca”,
- 2) 0,914 kg cielęciny w cenie uwidocznionej 38,90 zł/kg o wartości 35,55 zł, deklarowanej w miejscu sprzedaży na wywieszce przy produkcji jako „cielęcina”.

W toku kontroli do badań laboratoryjnych w Laboratorium w Olsztynie UOKiK pobrano próbki wyżej opisanych produktów pochodzących z zakupów kontrolnych.

Analiza laboratoryjna wykazała, że w badanych próbkach stwierdzono:

1. w próbce łopatka cielęca - nie wykryto deklarowanej obecności DNA krowy (*Bos taurus*), wykryto obecność DNA pochodzącego od świni (*Sus scrofa*), podczas gdy w

miejscu sprzedaży na wywieszce przy produkcie deklarowano nazwę „łopatka cielęca”, tj. nazwę niezgodną z prawdą co do gatunku mięsa

Szczegółowe dane zawarto w Sprawozdaniu z badań nr 772/2018 z dnia 05.12.2018 r.

2. w **próbce cielęcina** - nie wykryto deklarowanej obecności DNA krowy (*Bos taurus*), wykryto obecność DNA pochodzącego od świni (*Sus scrofa*), podczas gdy w miejscu sprzedaży na wywieszce przy produkcie deklarowano nazwę „cielęcina”, tj. nazwę niezgodną z prawdą co do gatunku mięsa

Szczegółowe dane zawarto w Sprawozdaniu z badań nr 773/2018 z dnia 05.12.2018 r.

Pismem z dnia 10.12.2018 r. organ powiadomił stronę postępowania o wynikach badań laboratoryjnych oraz pouczył o możliwości zbadania zabezpieczonych próbek kontrolnych ww. produktów. W związku z brakiem odpowiedzi w dniu 08.02.2019 r. wysłano do przedsiębiorcy Pana Sławomira Kupper – strony postępowania kolejne pismo o zajęcie stanowiska w sprawie badania próbek kontrolnych łopatki cielęcej i cielęciny. Przedsiębiorca Pan Sławomir Kupper nie skorzystał z przysługującego mu prawa do badania próbek kontrolnych, o czym poinformował drogą elektroniczną e-mail z dnia 25.02.2019 r. Ponadto w piśmie jako przyczynę stwierdzonych nieprawidłowości wskazał, że sprzedaży zakwestionowanego mięsa dokonała niedawno przyjęta do pracy pracownica, która mogła pomylić produkty.

Przedstawiony wyżej stan faktyczny i prawny dał podstawę do wszczęcia postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia stronie postępowania kary pieniężnej zgodnie z dyspozycją art. 40a ust. 1 pkt 4 cyt. ustawy o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych w związku z wprowadzeniem do obrotu 2 partii artykułów rolno-spożywczych zafałszowanych, o czym Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zawiadomił stronę pismem z dnia 04.04.2019r.

Ponadto w piśmie tym organ poinformował, że na podstawie art. 10 § 1 *Kodeksu postępowania administracyjnego* stronie przysługuje prawo do czynnego udziału w toku postępowania, tj. do zapoznania się z aktami sprawy oraz składania wyjaśnień i wniosków dowodowych.

Pismem z dnia 04.04.2019 r. Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zwrócił się do strony postępowania o wyliczenie i przesłanie informacji o wielkości osiągniętych obrotów oraz przychodu w 2017 r. Odpowiedź wpłynęła do organu w dniu 30.04.2019r.

Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ustalił i stwierdził co następuje:

Zgodnie z art. 17 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. *ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa*

żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa Żywności (Dz. U. UE L 31 z 1.2.2002 s. 1 z późn. zm.), każdy z podmiotów działających na rynku spożywczym: producent, przetwarzający czy dystrybutor, obciążony jest obowiązkiem zapewnienia w przedsiębiorstwie, będącym pod jego kontrolą, zgodności żywności z wymogami prawa żywnościowego właściwymi dla jego działalności i kontrolowanie przestrzegania tych wymogów. Powyższy obowiązek został powtórzony w art. 8 ust. 2 i 5 rozporządzenia (UE) nr 1169/2011 - podmioty działające na rynku spożywczym zapewniają przestrzeganie w przedsiębiorstwach pozostających pod ich kontrolą wymogów prawa dotyczącego informacji na temat żywności i odpowiednich przepisów krajowych mających znaczenie dla ich działalności i upewniają się, że wymogi te są spełnione. Z ust. 2 tego artykułu wynika, że podmiot odpowiedzialny za informację dotyczącą żywności zapewnia obecność i rzetelność informacji na temat żywności zgodnie z mającym zastosowanie prawem dotyczącym informacji na temat żywności oraz z wymogami odpowiednich przepisów krajowych. Takim podmiotem działającym na rynku spożywczym jest strona postępowania, której działalność odpowiada definicji obrotu.

W myśl art. 3 pkt 8 cytowanego rozporządzenia nr 178/2002 „wprowadzenie na rynek oznacza posiadanie żywności lub pasz w celu sprzedaży, z uwzględnieniem oferowania do sprzedaży lub innej formy dysponowania, bezpłatnego lub nie oraz sprzedaż, dystrybucję i inne formy dysponowania”.

Ustawa o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych stanowi w art. 4 ust. 1, że wprowadzane do obrotu artykuły rolno-spożywcze powinny spełniać wymagania w zakresie jakości handlowej, jeżeli w przepisach o jakości handlowej zostały określone takie wymagania, oraz dodatkowe wymagania dotyczące tych artykułów, jeżeli ich spełnienie zostało zadeklarowane przez producenta.

Jakość handlowa w myśl art. 3 pkt 5 cyt. ustawy o jakości handlowej art. rolno-spożywczych oznacza cechy artykułu rolno-spożywczego dotyczące jego właściwości organoleptycznych, fizykochemicznych i mikrobiologicznych w zakresie technologii produkcji, wielkości lub masy oraz wymagania wynikające ze sposobu produkcji, opakowania, prezentacji i oznakowania, nieobjęte wymaganiami sanitarnymi, weterynaryjnymi lub fitosanitarnymi.

W prawodawstwie Unii Europejskiej występuje wiele przepisów, które dotyczą zakazu zafałszowań żywności i pośrednio dookreślają to pojęcie. Jako przykład może służyć art. 8 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r., zgodnie z którym prawo żywnościowe ma na celu ochronę interesów konsumentów i powinno stanowić podstawę dokonywania przez konsumentów świadomego wyboru związanego ze spożywaną przez nich żywnością. Ma na celu zapobieganie:

- a) oszukańczym lub podstępny praktykom;
- b) **falszowaniu żywności, oraz**

c) wszelkim innym praktykom mogącym wprowadzać konsumenta w błąd.

W polskim ustawodawstwie definicję zafałszowanego środka spożywczego, w zakresie wymagań jakości handlowej, zawarto art. 3 pkt 10 cytowanej na wstępie ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. *o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych*. Stosownie do treści tego przepisu „*artykuł rolno - spożywczy zafałszowany to produkt, którego skład jest niezgodny z przepisami dotyczącymi jakości handlowej poszczególnych artykułów rolno-spożywczych, albo produkt, w którym zostały wprowadzone zmiany, w tym zmiany dotyczące oznakowania, mające na celu ukrycie jego rzeczywistego składu lub innych właściwości, jeżeli niezgodności te lub zmiany w istotny sposób naruszają interesy konsumentów, w szczególności jeżeli:*

a) dokonano zabiegów, które zmieniły lub ukryły jego rzeczywisty skład lub nadały mu wygląd produktu zgodnego z przepisami dotyczącymi jakości handlowej,

b) w oznakowaniu podano nazwę niezgodną z przepisami dotyczącymi jakości handlowej poszczególnych artykułów rolno-spożywczych albo niezgodną z prawdą,

c) w oznakowaniu podano niezgodne z prawdą dane w zakresie składu, pochodzenia, terminu przydatności do spożycia lub daty minimalnej trwałości, zawartości netto lub klasy jakości handlowej”.

Omawiając kwestię kwalifikacji czynu jako „zafałszowanie żywności” warto przywołać wydany dnia 7 września 2011 r. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie sygn. akt VI SA/Wa 1350/11, który orzekł, iż „samo stwierdzenie faktu wprowadzenia zafałszowanego artykułu rolno – spożywczego do obrotu jest przesłanką wystarczającą do nałożenia stosownej kary. Przy odpowiedzialności karno – administracyjnej nie ma znaczenia, czy zafałszowanie nastąpiło z winy (umyślnej lub nieumyślnej) danego podmiotu, czy też nie.”

Ustawa z dnia 21 grudnia 2000 r. *o jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych* stanowi w art. 40a ust. 1 pkt 4 „*Kto wprowadza do obrotu artykuły rolno-spożywcze zafałszowane, podlega karze pieniężnej w wysokości 10% przychodu osiągniętego w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok nałożenia kary, nie niższej jednak niż 1 000 zł.*”.

Kary zastosowane w przypadku naruszenia prawa żywnościowego zgodnie z art. 17 ust. 2 rozporządzenia Nr 178/2002 r. powinny być proporcjonalne, odstraszać i skuteczne.

Ustalając wysokość kary pieniężnej organ uwzględnił stosownie do art. 40a ust. 5 cytowanej ustawy *o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych*: stopień szkodliwości czynu, zakres naruszenia, dotychczasową działalność podmiotu działającego na rynku artykułów rolno-spożywczych i wielkość obrotów oraz przychodu, a także wartość kontrolowanych artykułów rolno – spożywczych.

W niniejszej sprawie strona popełniła czyn opisany w art. 40a ust. 1 pkt 4 ustawy *o jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych* tj. wprowadziła do obrotu 2 rodzaje środków spożywczych oferowany do sprzedaży luzem „łopatkę cielęcą” i „cielęcinę” –

zafałszowanych, z uwagi na podanie w miejscu sprzedaży, na wywieszkach przy produktach nazw niezgodnych z prawdą co do gatunku mięsa.

Organ stwierdził i uznał, że ujawnione uchybienia w istotny sposób naruszały interesy konsumentów, gdyż użycie w oznakowaniu na wywieszkach z ceną, w miejscu ich sprzedaży, nieprawdziwej nazwy produktu (cielęcina oraz łopatka cielęca) wprowadzało konsumentów w błąd, uniemożliwiając im dokonanie świadomego wyboru zgodnego z ich oczekiwaniem i naruszyło ich prawnie chroniony interes. Przeprowadzone badania wykazały bowiem, że pobrane mięso nie odpowiadało nazwie deklarowanej przez przedsiębiorcę, ponieważ zarówno w próbce mięsa deklarowanego przez przedsiębiorcę jako: „Cielęcina 38,90 zł/kg” jak i w próbce mięsa deklarowanego przez przedsiębiorcę jako „Łopatka cielęca 28,90 zł/kg” nie stwierdzono obecności DNA krowy (*Bos taurus*). Analiza laboratoryjna w obu badanych ww. próbkach wykazała obecność niedeklarowanego DNA świni (*Sus scrofa*). Konsument dokonując zakupu ww. mięsa deklarowanego jako „cielęcina” i „łopatka cielęca” został narażony na straty materialne, ponieważ mięso wieprzowe jest zwykle oferowane w niższej cenie niż mięso cielęce. Warto również nadmienić, że mięso cielęce i mięso wieprzowe to różne jakościowo gatunki mięs. Cielęcina to mięso cieląt w wieku od 2 tygodni do 6 miesięcy a więc ze swej natury delikatniejsze niż mięso wieprzowe.

Dodatkowo organ uznał, że na stronie, jako na profesjonalście działającym na rynku spożywczym, prowadzącym sprzedaż detaliczną mięsa i wyrobów z mięsa w wyspecjalizowanych sklepach ciąży obowiązek zwracania szczególnej uwagi na fakt, aby do obrotu handlowego nie trafiały zafałszowane artykuły rolno-spożywcze.

Strona postępowania powinna zdawać sobie sprawę z ciężących na niej obowiązkach dotyczących wprowadzania do obrotu artykułów zgodnych z obowiązującym prawem i zadbać, aby ich wykonanie było rzetelne i odpowiadało normom ustawowym (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 19 marca 2010 r., sygn. VI SA/Wa91/10). Wskazać należy, że niewiedza czy niezawiniona pomyłka nie zwalnia strony z tej odpowiedzialności.

Ustalając wysokość kary pieniężnej organ uwzględnił fakt, że strona postępowania ponownie wprowadziła do obrotu ten sam rodzaj produktów, tj. łopatkę cielęcą i cielęcinę, zafałszowane w rozumieniu art. 3 pkt 10 c cytowanej ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych. W czasie kontroli przeprowadzonej w dniach 14 i 19.12.2016 r. w Punkcie sprzedaży na Hali Targowej lok. 09, Plac Dominikański 1, 80-844 Gdańsk, należącym do strony postępowania oraz w wyniku badań laboratoryjnych stwierdzono wprowadzenie do obrotu 2 partii artykułów rolno-spożywczych oferowanych do sprzedaży bez opakowania, pochodzących z zakupów kontrolnych, tj. łopatki cielęcej i cielęciny zafałszowanych z uwagi na podanie w miejscu sprzedaży, na wywieszkach z ceną nazw „łopatka cielęca” i „cielęcina”, podczas gdy w obu badanych ww. próbkach nie stwierdzono obecności DNA krowy (*Bos taurus*), tj. podanie nazw niezgodnych

z prawdą co do gatunku mięsa. Analiza laboratoryjna wykazała obecność niedeklarowanego DNA świni (*Sus scrofa*).

W związku z powyższym na podstawie art. 40 a ust. 1 pkt 4 oraz ust. 4 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych stronie postępowania Panu Sławomirowi Kupper w drodze Decyzji Nr ŻN.D.39.2017.JŻ z dnia 19.04.2017 r. została wymierzona kara pieniężna w wysokości 2.000 zł

Mając na względzie art. 40a ust. 3 ustawy o jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych, stanowiący:

„Kto wprowadza ponownie do obrotu produkt tego samego rodzaju, który nie odpowiada jakości handlowej ze względu na tę samą wadę, podlega karze pieniężnej ustalonej – w zależności od stwierdzonej wady – zgodnie z ust. 1 pkt 3 lub 4, podwyższonej o wysokość kar nałożonych w okresie 24 miesięcy przed dniem rozpoczęcia kontroli.”

Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wymierzył **karę pieniężną w podwyższonej wysokości 5000,00zł. (słownie pięć tysięcy złotych).**

Organ uznał, że wymierzona stronie kara w podanej wyżej wysokości będzie właściwa do osiągnięcia zakładanego celu, jakim jest zapewnienie, aby w sprzedaży były dostępne wyłącznie produkty odpowiadające jakości handlowej.

W związku z powyższym, Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej orzekł jak w sentencji.

Na podstawie art. 40a ust. 6 i 7 ustawy o jakości handlowej artykułów rolno–spożywczych karę pieniężną stanowiącą dochód budżetu państwa przedsiębiorca Pan Sławomir Kupper powinien wpłacić na rachunek bankowy:

Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Gdańsku

Nr 03 1010 1140 0069 6922 3100 0000 NBP/o Gdańsk

w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stała się ostateczna. Kara niezapłacona w terminie staje się zaległością podatkową w rozumieniu art. 51 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. *Ordynacja podatkowa* (t. j. Dz. U. z 2018 r. poz. 800), od której naliczane są odsetki za zwłokę zgodnie z art. 53 § 1 *Ordynacji podatkowej*.

POUCZENIE

1. Zgodnie z art. 127 § 1 i 2 oraz art. 129 § 1 i 2 *Kodeks postępowania administracyjnego* stronie postępowania służy odwołanie od niniejszej decyzji do Prezesa Urzędu Ochrony

Konkurencji i Konsumentów - Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
Odwołanie należy wnieść w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji za pośrednictwem Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, ul. Konopnickiej 4, 80 – 240 Gdańsk.

2. Wniesienie odwołania w terminie wstrzymuje wykonanie decyzji (art.130 § 2 KPA).
3. Zgodnie z art. 127a § 1 i 2 KPA w trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.
4. Zgodnie z art. 40a ust. 8 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. *o jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych* (tekst jedn. Dz. U. z 2018 r., poz. 2164 ze zm.) w zakresie nieuregulowanym w ustawie, do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy Działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. *Ordynacja podatkowa* (tekst. jedn. Dz. U. z 2018 r. poz. 800 ze zm.)

Otrzymują:

1. Pan Sławomir Kupper Mięso i Przetwory Mięsne Sławomir Kupper
Stary Bukowiec 1, 83-431 Stary Bukowiec
2. Wydział Budżetowo Administracyjny w. m.
3. a/a

Z up. POMORSKIEGO WOJEWÓDZKIEGO
INSPEKTORA INSPEKCJI HANDLOWEJ

Anna Klecha
NACZELNIK WYDZIAŁU KONTROLI ARTYKUŁÓW
ŻYWNOŚCIOWYCH I NIEŻYWNOŚCIOWYCH

Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ul. Marii Konopnickiej 4, 80-240 Gdańsk	Tel. (058) 341 – 08 – 77 Fax. (058) 341 – 87 – 83
Wydział Kontroli Artykułów Żywnościowych i Nieżywnościowych	Tel. (058) 341 – 09 – 24 wew. 34, 40

Konkurencji i Konsumentów - Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
Odwołanie należy wnieść w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji za pośrednictwem Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, ul. Konopnickiej 4, 80 – 240 Gdańsk.

2. Wniesienie odwołania w terminie wstrzymuje wykonanie decyzji (art.130 § 2 KPA).
3. Zgodnie z art. 127a § 1 i 2 KPA w trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.
4. Zgodnie z art. 40a ust. 8 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. *o jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych* (tekst jedn. Dz. U. z 2018 r., poz. 2164 ze zm.) w zakresie nieuregulowanym w ustawie, do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy Działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. *Ordynacja podatkowa* (tekst. jedn. Dz. U. z 2018 r. poz. 800 ze zm.)

Otrzymują:

1. Pan Sławomir Kupper Mięso i Przetwory Mięsne Sławomir Kupper
Stary Bukowiec 1, 83-431 Stary Bukowiec
2. Wydział Budżetowo Administracyjny w. m.
3. a/a

Z up. POMORSKIEGO WOJEWÓDZKIEGO
INSPEKTORA INSPEKCJI HANDLOWEJ
Anna Klecha
Anna Klecha
NACZELNIK WYDZIAŁU KONTROLI ARTYKUŁÓW
ŻYWNOŚCIOWYCH I NIEŻYWNOŚCIOWYCH

Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ul. Marii Konopnickiej 4, 80-240 Gdańsk	Tel. (058) 341 – 08 – 77 Fax. (058) 341 – 87 – 83
Wydział Kontroli Artykułów Żywnościowych i Nieżywnościowych	Tel. (058) 341 – 09 – 24 wew. 34, 40